

XXII.

Forslag til Lov

om

Forsvar ved Krigsretterne.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling den 10de Januar 1894. *)

§ 1.

§ 1. I enhver under Krigsret henhørende offentlig Straffesag, hvorved der efter den paatalte Forbrydelses og de med samme forbundne Omstændigheders Bestaafenhed kan blive Spørgsmaal om at anvende Livsstraf, Strafarbejde, Statsfængsel, Fængsel i 2den Grad eller Embeds- eller Bestillingsfortabelse for Officerer og faste Underofficerer eller med dem ligestillede, skal Jurisdiktionschefen begære af den civile Overøvrighed en Sagfører befuldmægtiget til Forsvarer for tiltalte, for saa vidt denne ikke selv antager en Forsvarer. Naar i Felten, paa Søtogt eller under andre lignende Omstændigheder ingen Sagfører kan blive befuldmægtiget til Forsvarer for tiltalte, skal dertil udnævnes en Officer eller en anden ved Krigsmagten ansat Embedsmand. Derjom Retten eller nogen af dens Medlemmer i en Sag, i hvilken Forsvarer ikke er befuldmægtiget eller antaget, mener at burde anvende nogen af de i denne Paragraf nævnte Straffe, skal Rendselsen — eventuelt Stemmen — gaa ud paa, at Sagen udsættes, for at Forsvarer kan befuldmægtes.

§ 2.

§ 2. Er der flere Personer tiltalte under samme Sag, men med forskelligt Straffansvar, og nogle af disse ikke kræve deres Sag ført for Krigsret med særligt Forsvar, kan Jurisdiktionschefen straks paatende Sagen for disse Bedkommende, for saa vidt den kan afgøres arbitrært.

§ 3.

§ 3. I andre Straffesager for Krigsret bliver ingen Forsvarer befuldmægtiget af det offentlige, men det tillades den tiltalte selv at antage en Forsvarer. Dertil kan tiltalte antage en Sagfører eller anden Mand, som ifølge de almindelige Rettergangsloves Forskrifter kan gaa i Rette for ham, en af Krigsmagtens Befalingsmænd eller nogen ved samme ansat Embedsmand.

*) Se Tillæg A. Sp. 2193—96; Tillæg B. Sp. 57 fg.; Tidenden: Forelæggelsen Sp. 36, 1ste Behandling Sp. 327 fg., 2den Behandling Sp. 1627 fg.